

Mishnah Nazir, chapter 4

משנה נזיר פרק ד

(1) If one says: I am a *nazir* and his friend hears and [immediately, כדי תוך] says: And I, [and another says:] And I; all become *nezirim*. If the first is released [by a Sage because of an opening (see Nedarim chapter 9) since his vow retroactively was never in force] all are [automatically] released as well, but if the last one was released, then the last one is permitted, but the others are still bound. If one

says: I am a *nazir* and his friend heard and said: My mouth is as his mouth [from wine], my hair as his hair [from being cut] he is a *nazir*. If one says: I am a *nazir* and his wife heard and said: And I, he may void hers but his stands. If she says: I am a *nazirah*, and her husband heard and said: And I, [once he says: And I, he confirmed her vow and] he may no longer void her vow [since a confirmed vow may not be annulled]. [In a case where she says: I am a *nazirah* and someone else said: And I, and then her husband annulled it; his *nezirut* would continue, since at the time he said: "And I," the vow was in force and it is only revoked from the time that her husband annuls it, and not retroactively (Bartenura)].

(2) If one says: I am a *nazir* [and to his wife he says [in an asking manner]: And so are you?! And she answered Amen; he may void her vow, while his [vow] is in force. [Had he made a statement: And so are you; that would be considered confirming her vow and once she said: Amen, he would no longer be able to annul it.] If she says: I am a *nazirah* [and to her husband she says:] And so are you; and he answered Amen; [this is considered confirmation of her vow and] he

רבנו עובדיה מברטנורא

א מי שאמר הריני נזיר. כולם נזירים. והוא שהתפיס כל אחד מהן בתוך דברי חבירו בכדי שאלת שלום תלמיד לרב, שהוא כדי שיאמר שלום עליך רבי: **פי כפיו כו'.** והוא שיאמר פי כפיו מיין ושערי כשערו מלהגוז: **ושמע בעלה ואמר ואני אינו יכול להפר.** שכבר קיים נדרה כשאמר ואני. ואם אשה נדרה בניזר ושמע אחר ואמר ואני, ואח"כ הפר לה בעלה, אינו מופר לזה שאמר ואני, שאין הבעל עוקר הנדר מעיקרו כמו החכם: **ב הריני נזיר ואת ואמרה אמן מיפר את שלה.** ודוקא כי אמר לה בלשון שאלה, כלומר ואת מזה תאמרי תיהוי נזירה כמוני אם לאו, אז יכול להפר.

א מי שאמר הריני נזיר, ושמע חברו ואמר ואני, ואני, כולם נזירין. הטר הראשון, הטרו כולו. הטר האחרון, האחרון מתר וכלם אסורין. אמר הריני נזיר, ושמע חברו ואמר פי כפיו ושערי כשערו, הרי זה נזיר. הריני נזיר, ושמע אשתו ואמרה ואני, מפר את שלה, ושלו קיים, הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני, אינו יכול להפר: **ב הריני נזיר, ואת, ואמרה אמן, מפר את שלה, ושלו קיים.** הריני נזירה, ואתה, ואמר אמן, אינו יכול

may not annul [it].

(3) If a woman undertook a *nazir* vow and then drinks wine, or is defiled by a corpse, [and then her husband annulled her vow, since it is only revoked from that time that her husband annuls it, and not retroactively,] she receives forty lashes [minus one]. If her husband annulled her vow, but she did not know that her husband annulled her vow, and she then drinks wine, or is defiled by a corpse, she does not receive forty lashes. Rabbi Yehudah says: Though she does not receive forty lashes, she is

administered lashes for rebelling.

(4) A woman who vowed to become a *nazirah* and set aside her animal[s] [i.e., the three animals for the concluding sacrifices of her *nezirut*], and afterwards her husband annulled her vow; if the animal[s] belonged to him they may be returned to pasture with the rest of his herd. But if [she received them as a gift with the condition that they be exclusively hers, and thus] they were her animal[s] [since her *nezirut* is no longer in force] the sin-offering [animal] must be left to die [as is the law regarding a sin-offering whose owner had died] and the burnt-offering is offered as an ordinary burnt-offering [which may be brought voluntarily as a donation] and the peace-offering is brought as an ordinary peace-offering [which also may be brought voluntarily as a donation]. However, [although ordinarily a peace-offering may be eaten for two days, here it] may be eaten for one day only and [unlike the peace-offering of *nezirut*] has no [accompanying] loaves (see

רבנו עובדיה מברטנורא

אבל אם אמר הריני נזיר ואת, בניחותא, וענתה אמן, אינו יכול להפר שהרי קיים לה: **ג והיתה שותה יין ומיטמאה למתים**. ואחר כך הפר לה בעלה: הרי זו טופגת את הארבעים. על שעברה קודם הפרה: **תספוג מכת מרדות**. מדברי סופרים. ומכות מרדות האמורה בכל מקום, כפי מראה עיני הדיין וכפי צורך השעה. ודוקא בעבירה שכבר נעשתה, אבל גבי מצות עשה כגון עשה טובה ואינו עושה, טול לולב ואינו נוטל, מכין אותו עד שיעשה או עד שתצא נפשו: **ד ואם שלה**. כגון שנתן לה אחר במתנה ע"מ שאין לבעלה רשות בהן. דנכסי מלוג ונכסי צאן ברזל כולן משועבדים לבעלה: **חטאת תמות**. ממתנין לה עד שתמות: **ונאכלין ליום אחד**. כשלמי נזיר שאין נאכלים

להפר: **ג האשה שגדרה בנזיר, והיתה שותה בין ומיטמאה למתים, הרי זו טופגת את הארבעים**. הפר לה בעלה והיא לא ידעה שהפר לה בעלה והיתה שותה בין ומיטמאה למתים, אינה טופגת את הארבעים. רבי יהודה אומר, אם אינה טופגת את הארבעים, תספוג מכת מרדות: **ד האשה שגדרה בנזיר והפרישה את בהמתה ואחר כך הפר לה בעלה, אם שלו היתה בהמתה, תצא ותרעה בעדר**. ואם שלה היתה בהמתה, החטאת תמות, והעולה תקרב עולה, והשלמים יקרבו לשלמים, ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין

Numbers 6:15)]. If she set aside unspecified funds [for the purchasing of all the sacrifices]; they are [put into the Temple treasury from which funds are] used for freewill-offerings, but if she set aside specific funds for each of the sacrifices; then the money set aside for the sin-offering is to be thrown into the Dead Sea and one may not benefit from these funds [as would be the case had she actually purchased the animal]. Nevertheless, there is no misappropriation [and he is thus not subject to the laws of misappropriation outlined in Leviticus 5:15] if one does. The money set aside for the burnt-offering is used to purchase a burnt-offering. If one benefits from this money, it involves the prohibition of misappropriation [and is subject to its laws]. The money set aside for the peace-offering is used to purchase a peace-offering which may be eaten for one day only, and does not require accompanying loaves.

(5) If the blood of [any] one [of the three sacrifices] had already been sprinkled [upon the altar] on her behalf [since she is now permitted wine and may defile herself, the status of her vow is no longer considered self-afflicting (see Nedarim 11:1), therefore] he [the husband] can no longer annul her vow. Rabbi Akivah says: Even if one [i.e., the sin-offering (see Tosfot Yom Tov)] of her animal sacrifices had been slaughtered [since this will void and waste her sin-offering and cause it to be burned], he may no longer annul her vow. The above statement is true, only if she is shaving [upon the completion of her *nezirut* period] in purity, but if she was shaving due to a defilement [which voids her previous

רבנו עובדיה מברטנורא

אלא ליום ולילה: ואין טעונין לחם. שכל שלמי נזיר טעונים לחם, וזו הואיל והפר לה בעלה אין שלמים הללו טעונין לחם: **היו לה מעות סתומים**. שהפרישתן סתם לקרבנות נזיר, ולא פירשה אלו הם לחטאת ואלו הם לעולה ואלו הם לשלמים(י): **יפלו לנדבה**. לתיבות שבמקדש שמשליכים בהם שאר מעות נדבה וקונים מהן קרבנות שכולן עולות: **לא נהנין ולא מועלין**. לכתחילה אסור ליהנות בהן, ואם נהנה אינו חייב להביא קרבן מעילה האמור בכל מי שנהנה מן ההקדש: **ה נזרק עליה אחד מן הדמים אינו יכול להפר**. דלאחר שנזרק הדם היא יכולה לשתות יין וליטמא למתים(ג), ואין כאן יותר נדר של עניי נפש: **רבי עקיבא אומר אפילו נשחטה עליה אחת מכל הבהמות**

לחם. היו לה מעות סתומים, יפלו לנדבה. מעות מפרשים, דמי חטאת, ילכו לים המלח, לא נהנים ולא מועלין בהן. דמי עולה, ביאו עולה ומועלים בהן. דמי שלמים, ביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם: ה נזרק עליה אחד מן הדמים, אינו יכול להפר. רבי עקיבא אומר, אפילו נשחטה עליה אחת מכל הבהמות, אינו יכול להפר. במה דברים אמורים, בתגלחת הטהרה. אבל בתגלחת הטמאה, פר, שהוא יכול לומר אי

nezirut count and must now restart her *nezirut* (see Mishnah above 3:3)] he may say: I don't want a depressing wife [who is prohibited from drinking wine and annul her vow]. Rabbi says: Even if she was shaving in purity he may annul her vow because he may say: I don't want a [shaven] bald wife [the *halachah* does not follow Rabbi Akivah nor Rabbi].

(6) A man may impose a nazirite vow upon his [minor] son [this being an Oral Law received by Moshe at Sinai, i.e., he may say to his son: You are a *nazir* and if the son or his close relations do not immediately refuse, he becomes a *nazir*. However, it is the father's responsibility to bring the sacrifices for his son should he become defiled, or at the conclusion of the *nezirut*.] However, a woman may not impose a vow upon her son. How so? [i.e., what does the father do concerning the animals,] if he shaved himself, or is shaved by his relatives [thereby aborting the *nezirut*] or, if he objected, or his relatives objected for him? If the father had already set aside animals [for the sacrifices]; the sin-offering is left to die, the burnt-offering is offered as an ordinary burnt-offering and the peace-offering is offered as an ordinary peace-offering but it may be eaten only for one day and does not require accompanying loaves. If he set aside unspecified funds for the sacrifices, they are [put into the Temple treasury from which funds are] used to provide freewill-offerings; if he set aside specific funds for each of

רבנו עובדיה מברטנורא

אינו יכול להפיר. משום הפסד קדשים: תגלחת טומאה יפיר. שצריכים לחזור ולמנות נזירות טהרה, ויכול לומר אי אפשי באשה מנוולת, כלומר מעונה ומנועה משתיית יין: אף בתגלחת הטהרה יפיר. כדי שלא תצטרך להתנוול בגילוח, דגילוח באשה ניוול הוא. ותנא קמא סבר אין הגלוח ניוול שהרי יכולה לעשות פאה נכרית(ז). ואין הלכה לא כרבי עקיבא ולא כרבי: ו האיש מדיר את בנו בניזיר. כשהוא קטן עד שיביא ב' שערות אחר שיהיה בן י"ג שנה ויום אחד, וכל דין נזירות עליו ואביו מביא קרבנותיו, ואם נטמא מביא קרבן טומאה. והאי מדירי, שאומר לו תהא נזיר או הרי בני פלוני נזיר, והוא שלא ימחה לא הבן ולא הקרובים. ודבר זה הלכה מפני הקבלה: כיצד גלח או שגלחוהו קרובים. כיצד יעשה האב בקרבנות בומן שגלח הבן ולא קבל הנזירות או שגלחוהו קרובים, או ימחה או שמיחוהו קרובים דבטל הנזירות. ודוקא כשמיחה הוא או מיחו הקרובים מיד. אבל אם התחיל לנהוג נזירות או שקיבל עליו הנזירות, תו לא מצי לממחי לא הוא

אפשי באשה מנוולת. רבי אומר, אף בתגלחת הטהרה יפיר, שהוא יכול לומר אי אפשי באשה מגלחת: ו האיש מדיר את בנו בניזיר ואין האשה מדרת את בנה בניזיר. כיצד, גלח או שגלחוהו קרוביו, מחה או שמחו קרוביו, היתה לו בהמה מפרשת, החטאת תמות והעולה תקרב עולה והשלמים יקרבו שלמים ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין להם. הוי לו מעות סתומין, פלו לנדבה. מעות מפרשין,

the sacrifices; then the money set aside for the sin-offering is to be thrown into the Dead Sea and one may not benefit from them but there is no misappropriation if one does. The money set aside for the burnt-offering is used to purchase a burnt-offering. If one benefits from this money it involves the prohibition of misappropriation. While the money set aside for the peace-offering is used to purchase a peace-offering, which may be eaten for one day only and does not require accompanying loaves [as

דְּמֵי חַטָּאת יִלְכוּ לַיָּם הַמֵּלַח, לֹא נִהְיִין וְלֹא מוֹעֲלִין. דְּמֵי עוֹלָה, יִבְיֵאוּ עוֹלָה וּמוֹעֲלִין בָּהֶן. דְּמֵי שְׁלָמִים, יִבְיֵאוּ שְׁלָמִים וְנֶאֱכָלִין לַיּוֹם אַחַד וְאֵינָן טְעוּבִין לַחֵם: ז' הַיֵּשׁ מִגְּלַחַת עַל נְזִירוֹת אָבִיו וְאֵין הָאִשָּׁה מִגְּלַחַת עַל נְזִירוֹת אָבִיהָ. כִּי־צַד, מִי שֶׁהִיָּה אָבִיו נְזִיר וְהִפְרִישׁ מְעוֹת עַל נְזִירוֹתָיו וְאָמַר הֲרִינִי נְזִיר עַל מְנַת שְׁאֵגֻלַח עַל מְעוֹת אָבִיא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הֲרִי אֱלוֹ יִפְלוּ לְנִדְבָה. אֵין זֶה מִגְּלַחַת עַל נְזִירוֹת אָבִיו, אִיזוֹהוּ שְׁמֻגֻלַח עַל נְזִירוֹת אָבִיו, מִי שֶׁהִיָּה הוּא וְאָבִיו נְזִירִים וְהִפְרִישׁ אָבִיו מְעוֹת סְתוּמִים לְנְזִירוֹתָיו וְאָמַר, זֶהוּ שְׁמֻגֻלַח עַל נְזִירוֹת אָבִיו:

above in Mishnah 4].

(7) A man may shave [and bring the sacrifices] using his [deceased] father's *nezirut* [funds] but a woman may not shave [and bring the sacrifices] using her [deceased] father's *nezirut* [funds, this is an Oral Law received by Moshe at Sinai]. How so? If one's father was a *nazir* and set aside unspecified funds for [the sacrifices of] his *nezirut* and died, and the son says: I am a *nazir* on the condition that I shave with the funds of my father [he uses his father's funds to purchase his own shaving sacrifices]. Rabbi Yose says: The money is used for freewill-offerings and this is not the case where one shaves with his father's *nezirut* [funds]. Rather which is the case where one shaves with his father's *nezirut* [funds]? If he was a *nazir* [at the same time] together with his father and his father set aside unspecified funds for [the sacrifices of] his *nezirut* and died. In this case one may shave with his father's *nezirut* [funds. The *halachah* does not follow Rabbi Yose, and in either case the son may use his father's funds].

רבנו עובדיה מברטנורא

ולא קרובים: ז' הַיֵּשׁ מִגְּלַחַת עַל נְזִירוֹת אָבִיו וְאֵין הָאִשָּׁה מִגְּלַחַת עַל נְזִירוֹת אָבִיהָ. וְאֵין הַלְבָּה הִיא בַת יוֹרֶשֶׁת. וְדַבֵּר זֶה הַלְבָּה מִפִּי הַקְּבֵלָה: אָמַר רַבִּי יוֹסִי הֲרִי אֱלוֹ יִפְלוּ לְנִדְבָה וְכוּ'. וְאֵין הַלְבָּה כִּרְבִּי יוֹסִי. אֵלֹא בֵּין שְׁמַת אָבִיו וְאָמַר הֲרִינִי נְזִיר עַל מְנַת שְׁאֵגֻלַח עַל מְעוֹת אָבִיא. בֵּין שֶׁהָיוּ הוּא וְאָבִיו נְזִירִים וְאָבִיו מִגְּלַחַת עַל נְזִירוֹת אָבִיו. וְאֵם הִיוּ בָנִים רַבִּים וְקִדַּם אַחַד מֵהֶן וְגִילַח עַל נְזִירוֹת אָבִיו,

זכּה: